

Sygn. akt III RC 181/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2018 roku

sprawy z powództwa P. N. (1) i P. N. (2)

reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową J. N.

przeciwko A. N. (1)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od A. N. (1) na rzecz jego małoletniego syna P. N. (1), ur. (...) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie sygn. akt I C 1789/11 z dnia 30.10.2012 roku z kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka J. N. poczynając od dnia 04 grudnia 2017 roku,
2. oddala powództwa w pozostałej części,
3. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego,
4. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
5. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 181/17

UZASADNIENIE

Powodowie P. N. (1) i P. N. (2) reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową – matkę J. N. w pozwie z dnia 31 października 2017 roku wnieśli o podwyższenie alimentów od pozwanego A. N. (1) z kwoty po 500 zł do kwoty po 900 zł miesięcznie na rzecz P. N. (1) oraz z kwoty po 500 zł do kwoty po 800 zł w przypadku P. N. (2) wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności, płatnych do rąk matki powodów do 10-tego dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że alimenty od pozwanego na rzecz powoda w kwocie po 500 zł zostały ustalone w 2012 roku temu, a od tego czasu sytuacja materialna i finansowa powoda i jego matki uległy zmianie. Alimenty na rzecz małoletniej powódki zostały ustalone w 2014 r. w kwocie po 500 zł miesięcznie, a od tego czasu istotnie wzrosły jej potrzeby. Alimenty zasądzone na rzecz małoletnich powodów nie wystarczają na wszystkie ich potrzeby, które są coraz większe, w tym na wyżywienie, odzież, potrzeby szkolne, w tym związane z rozpoczęciem edukacji na poziomie

szkoły ponadgimnazjalnej w przypadku P. N. (1). Pozwany natomiast ma możliwości zarobkowe, aby sprostać tak określonej obowiązkowi łożenia na utrzymanie dzieci.

(pozew – k. 2 - 7).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa kwestionując wysokość kosztów utrzymania małoletnich powodów ponad kwotę 1.000 zł miesięcznie, wskazując, iż nie zostały one w żaden sposób w pozwie wykazane. Podniósł, iż sytuacja związana z innym poziomem edukacji nie wpłynęła na zwiększenie kosztów utrzymania, gdyż powód nadal dojeżdża do tego samego budynku w S., zaś powódka mogłaby chodzić do szkoły podstawowej w miejscu zamieszkania. Przedstawicielka ustawowa tak samo, jak w 2012 r. i 2014 r. musi dowozić powodów do szkół. Pozwany odnośnie swojej sytuacji zarobkowej podniósł, iż zarabia 1.950 zł netto i nie stać go na łożenie miesięcznie na utrzymanie dzieci kwoty 1.700 zł netto. Poza obowiązkiem alimentacyjnym pozwany dodatkowo kupuje małoletnim powodom prezenty, ubrania.

(odpowiedź na pozew – k. 22 –23)

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania na rozprawie przed Sądem.

(protokół z rozprawy – k. 45 i 67).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. N. (1), urodzony dnia (...) oraz powódka P. N. (2), urodzona dnia (...) są dziećmi J. N. i A. N. (1). Rodzice powodów są po rozwodzie, nie mieszkają razem.

(okoliczności bezsporne; akty urodzenia – k. 4-5)

Ostatnio alimenty od pozwanego A. N. (1) na rzecz powoda zostały ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 października 2012 r. wydanego w sprawie I C 1789/11 w wysokości 500 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca do rąk matki dziecka J. N..

(dowód: wyrok rozwodowy z załączonych akt sprawy I C 1789/11 – k. 173)

Kiedy Sąd Okręgowy orzekał o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda miał on 11 lat, był uczniem klasy V szkoły podstawowej. Koszt utrzymania powoda wynosił wówczas 800 - 900 zł. P. N. (1) miał częste nawracające infekcje dróg oddechowych, koślawość kolan, wadę wzroku. Korzystał z rehabilitacji, był w sanatorium. Pozostawał pod opieką poradni okulistycznej z powodu zezą zbieżnego i niedowidzenia oka lewego. Był hospitalizowany w 2007 roku. Cierpiał na nadwzroczność i różnowzroczność obu oczu, wymagał okresowej kontroli okulistycznej.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pracowała w Zakładzie (...) Sp. z o.o. w S. i zarabiała 1.560 zł netto miesięcznie.

Pozwany od dnia 18 stycznia 2012 r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Pracował dorywczo przy przeprowadzkach. Pomagała mu finansowo matka. Starał się podjąć pracę w charakterze pracownika ochrony.

(dowód: dokumenty z załączonych akt sprawy I C 1789/11)

Ostatnio alimenty od pozwanego A. N. (1) na rzecz powódki zostały ustalone w wyroku Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 7 kwietnia 2014 r. wydanego w sprawie III RC 374/13 w wysokości 500 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca do rąk matki dziecka J. N..

(dowód: wyrok z załączonych akt sprawy III RC 374/13 – k. 33)

Kiedy Sąd Rejonowy orzekł o wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz powódki miała ona 4 lata i rozpoczęła edukację przedszkolną. Mieszkała z matką oraz bratem w B. od 23 grudnia 2013 r. Przedstawicielka ustawowa dowoziła ją do przedszkola w S.. Opłata za przedszkole wynosiła 120 zł, koszt dojazdu do niego 200 zł. Zwiększyły się koszty utrzymania na zabawki o 20 – 30 zł, na wyżywienie 100 – 150 zł. Powódka szybko rosła, zwiększyły się jej potrzeby w zakresie ubrania i obuwia

Przedstawicielka ustawowa małoletniej od 1 stycznia 2013 roku nie pracowała, gdyż nie przedłużono jej umowy. Była zarejestrowana w PUP, nie miała propozycji pracy. Pracowała dorywczo, z czego osiągała dochód w wysokości 500 zł netto. Otrzymywała spłatę z majątku wspólnego od byłego męża.

Pozwany od dnia lutego 2014 r. pracował w Mleczarni i zarabiał 1.500 zł netto miesięcznie. Spłacał przedstawicielkę ustawową z majątku wspólnego, kwota spłaty to 95.000 zł. W spłacie pomagała mu finansowo matka. Pozwany akceptował rozpoczęcie edukacji przedszkolnej przez córkę.

(dowód: dokumenty z załączonych akt sprawy III RC 374/13)

P. N. (1) ma 16 lat, jest uczniem klasy pierwszej Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół nr (...) w S.. Ma wadę wzroku, nosi okulary. Powód mieszka razem z matką J. N. w domu babki macierzystej. Miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1.600 złotych, na którą to sumę składają się następujące miesięczne kwoty: 150 zł – udział w kosztach utrzymania mieszkania, 30 zł – środki chemiczne, 700 zł – wyżywienie, 100 zł – potrzeby szkolne (Komitet Rodzicielski, komputer), 250 zł – dojazd do szkoły, 25 zł- telefon, 150 zł – odzież, obuwie, 100 zł – wyprawka szkolna, 100 zł – wyjazdy rodzinne i imprezy.

Powód miał zakupiony strój galowy w związku z rozpoczęciem edukacji w szkole ponadgimnazjalnej. Szybko rośnie, niszczy obuwie, garderoba musi być uzupełniania na bieżąco. Nosi modną odzież. Na koszty związane ze szkołą składają się koszty roczne: wyprawka szkolna, opłata za (...), ubezpieczenie, wycieczki szkolne, składki klasowe comiesięczne i okolicznościowe. Ma szczególne upodobania żywieniowe.

(dowód: zeznania J. N. e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:03:25 – k. 45 w zw. z 00:54:44 – k. 46v; zeznania świadka A. N. (2) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:35:01 – k. 46; zeznania A. N. (1) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:24:17 – k. 45v w zw. z 01:04:19 – k. 46v; zaświadczenie od lekarza – k. 64)

P. N. (2) ma 8 lat, jest uczennicą klasy pierwszej szkoły podstawowej w S.. Powódka mieszka razem z matką J. N. w domu babki macierzystej. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi około 1.000 złotych, na którą to sumę składają się następujące miesięczne kwoty: 100 zł – udział w kosztach utrzymania mieszkania, 20 zł – środki chemiczne, 600 zł – wyżywienie, 100 zł – potrzeby szkolne (Komitet Rodzicielski, wyprawka szkolna), 100 zł – odzież, obuwie, 100 zł – wyjazdy rodzinne i imprezy.

Powódka miała kupiony strój do szkoły w związku z rozpoczęciem edukacji w szkole podstawowej, korzysta z zajęć na pływalni, komputerowych, jest uzdolniona plastycznie. Szybko rośnie, niszczy obuwie, garderoba musi być uzupełniania na bieżąco. Na koszty związane ze szkołą składają się koszty roczne: wyprawka szkolna, opłata za (...), ubezpieczenie, wycieczki szkolne, składki klasowe. Ma szczególne upodobania żywieniowe. Nie wymaga leczenia specjalistycznego, nie ma szczególnych problemów zdrowotnych.

(dowód: zeznania J. N. e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:03:25 – k. 45 w zw. z 00:54:44 – k. 46v; zeznania świadka A. N. (2) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:35:01 – k. 46; zeznania A. N. (1) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:24:17 – k. 45v w zw. z 01:04:19 – k. 46v; ocena śródroczna – k. 42; zaświadczenie – k. 51; zaświadczenie od lekarza – k. 64)

J. N., ma 45 lata, jest zootechnikiem. Przedstawicielka ustawowa małoletniego jest zatrudniona w McDonald's (...) Sp. z o.o. na czas określony do 30 września 2018 r. z wynagrodzeniem około 2.000 zł netto miesięcznie, od pół roku

przebywa na zwolnieniu i otrzymuje 1.000 zł netto miesięcznie. Mieszka w B. w ich domu matki. Otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości 314 zł i zwrot kosztów dojazdu za syna P. oraz świadczenia 500+ na dwoje dzieci. Była z dziećmi na wakacjach za około 2.000 zł. Spłaca kredyt w wysokości 400 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenie o wysokości dochodów – k. 43, zeznania J. N. e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:03:25 – k. 45 w zw. z 00:54:44 – k. 46v; oświadczenie majątkowe – k. 6-7)

A. N. (1) ma aktualnie 42 lata, jest pedagogiem. Pracuje w (...) Sp. z o.o. zarabia około 2.000 zł netto miesięcznie. Nie ma nikogo poza powodem na utrzymaniu. Mieszka sam we własnym 2-pokojowym mieszkaniu, którego koszty utrzymania wynoszą około 330 zł miesięcznie. Spłacił J. N. ze wspólnego majątku. Na koszty utrzymania pozwanego składają się ponadto następujące pozycje: 65 zł – energia elektryczna, 20 zł – gaz, 70 zł – TV i Internet, 90 zł – telefon.

Pozwany utrzymuje kontakt z dziećmi, które w co drugi weekend spędzają u niego czas. Kupuje prezenty z okazji urodzin i świąt. Kupuje synowi markową, modną odzież. Babcia ojczysta kupuje powodom lepszą - ulubioną wędlinę, słodycze i owoce.

(dowód: zaświadczenie o dochodach – k. 35 i 54; kartoteka księgową – k. 32-34; umowa o pracę – k. 55; PIT – 37 – k. 56-60; zeznania świadka A. N. (2) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:35:01 – k. 46; zeznania A. N. (1) e-protokół z dnia 29.01.2018 r. 00:24:17 – k. 45v w zw. z 01:04:19 – k. 46v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy oraz przedstawionych dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę, co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą III RC 374/13 Sądu Rejonowego w Skierniewicach oraz I C 1789/11 Sądu Okręgowego w Łodzi, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, którym Sąd dał wiarę w całości. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy bowiem stwierdzić, iż stan faktyczny sprawy jest w zasadzie bezsporny, strony zaś różniły się w jego ocenie w świetle podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powoda. Sąd zakwestionował tylko wysokość kosztów utrzymania powoda co do kwoty 200 zł miesięcznie, częściowo w zakresie kosztu zakupu stroju galowego oraz prywatnych kosztów leczenia, podczas gdy pozwany wykazał, iż dostępne jest pomoc medyczna w ramach NFZ. Sąd zakwestionował ponadto koszty utrzymania małoletniej powódki w wysokości 600 zł, tj. w zakresie kosztów dojazdu do szkoły, prywatnych kosztów leczenia oraz wysokości kosztów ponoszonych na edukację. Sąd uznał, iż przedstawicielka ustawowa nie sprostала obowiązkowi udowodnienia konieczności ponoszenia kosztów prywatnych wizyt lekarskich biorąc pod uwagę, iż powodowie nie wymagają leczenia specjalistycznego, którego nie ma w ramach NFZ.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne częściowo, to jest w zakresie żądania podwyższenia alimentów płatnych od pozwanego A. N. (1) na rzecz jego syna P. N. (1) z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie.

W pozostałej zaś części żądanie pozwu należało oddalić z uwagi na jego niezasadność.

W myśl art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć natomiast należy zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych

potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego A. N. (1) na rzecz jego syna P. N. (1) z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 800 złotych miesięcznie. Potrzeby powoda, który jest w takim wieku, że nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie osiąga sam żadnych dochodów, nie ma własnego majątku, z upływem czasu rosną.

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. S., Prawo rodzinne i opiekuńcze, W. 2005, s. 277).

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powoda, to jest od momentu wydania wyroku rozwodowego przez Sąd Okręgowy w Łodzi, upłynęło około 6 lat. Od tamtej pory uległa zmianie nie tylko sytuacja powoda, ale również zmieniła się sytuacja jego matki oraz ojca - pozwanego.

P. N. (1) ma 16 i pół roku jest już w szkole ponadgimnazjalnej, co stanowiło dla niego duży przeskok rozwojowy. Z 11 - letniego chłopca stał się 16-letnim młodzieńcem. Uczęszczając do szkoły średniej poza miejscem swojego zamieszkania powód potrzebuje więcej pieniędzy na swoje potrzeby niż wtedy, gdy był w szkole podstawowej. Dojeżdża do S., ponosi koszty dojazdu. W miejscowości, w której mieszka nie ma szkoły na poziomie ponadgimnazjalnym. Koszty jego utrzymania wzrosły nie tylko o koszty dojazdu, ale również zakupu podręczników i pomocy naukowych, które w szkole średniej są zdecydowanie wyższe niż w podstawowej, gdzie często podręczniki są darmowe. Sąd uznał za uzasadnione koszty zakupu modnej, markowej odzieży. Taką odzież kupuje mu wszak sam pozwany. Uzasadniony jest koszt zakupu stroju galowego za kwotę około 300 zł, gdyż obecnie takie są standardy edukacyjne. Jednocześnie Sąd uznał za uzasadnione koszty wyżywienia na kwotę 700 zł, biorąc pod uwagę, iż powód jest młodym mężczyzną w fazie rozwoju i wzrostu. Świadek A. N. (2) przyznała, że powód lubi żywność lepszej jakości i taką też mu kupuje. Przedstawicielka ustawowa nie wykazała natomiast zaświadczeniem lekarskim potrzeby prywatnego leczenia czy choćby leczenia specjalistycznego. Nie przedstawiła nagłych wypadków udzielenia pomocy medycznej powodowi. Powód ma wadę wzroku, jednakże nie wykazano aby potrzebował leczenia tylko kontroli, którą z wyprzedzeniem można umówić w ramach NFZ.

Oddalając w całości powództwo małoletniej P. N. (2) Sąd wziął pod uwagę, iż wyboru szkoły podstawowej, do której małoletnia uczęszcza przedstawicielka ustawowa dokonała bez porozumienia z pozwanym. Wybrała szkołę poza miejscem zamieszkania, bez uzasadnionej przyczyny przy dostępności dwóch szkół podstawowych w niedalekim sąsiedztwie od miejsca zamieszkania. Szkoły te nie odbiegają poziomem od szkoły w S.. Sąd nie uznał tak wysokich, jak przedstawione przez przedstawicielkę ustawową kosztów edukacji, gdyż podręczniki w szkole podstawowej są darmowe. J. N. nie wykazała ponadto kosztów odpłatnego leczenia powódki odpowiednimi zaświadczeniami lekarskimi, przy zakwestionowaniu ich zasadności przez pozwanego. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę, że od czasu ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów na rzecz P. N. (2) upłynął krótszy czas 4 lat – niż w przypadku jej brata.

Sytuacja pozwanego od dnia wyroku rozwodowego uległa zmianie o tyle, że wówczas pracował on tylko dorywczo, pozostając zarejestrowany jako bezrobotny, podczas gdy obecnie jest zatrudniony i zarabia około 2.000 zł miesięcznie.

Nie dokonuje już spłat na rzecz przedstawicielki ustawowej. Sąd uznał, że jest zdrowym mężczyzną w sile wieku i może podjąć dodatkowe zatrudnienie. Sam pozwany wskazał, że w okolicy jest możliwość podjęcia pracy dorywczej m.in. w H. np. 4 godziny dziennie, nawet pomimo zmianowości u pracodawcy pozwanego. A. N. (1) powinien mieć świadomość, że potrzeby jego dorastającego syna wzrastają i liczyć się z tym wraz z upływem czasu oraz zdobywaniem edukacji na kolejnych szczeblach.

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41).

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, Sąd uznał, że zasadnym jest podwyższenie alimentów od pozwanego A. N. (1) na rzecz jego syna P. N. (1) ustalonych ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 1789/11 z dnia 30 października 2012 r. z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W ocenie Sądu powyższa kwota jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powoda, a jednocześnie nie przekracza możliwości finansowych pozwanego.

Alimenty podwyższono poczynając od dnia 4 grudnia 2017 roku, to jest od daty doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczenia, wcześniej przedstawicielka ustawowa nie informowała o konieczności podwyższenia alimentów ani nie podjęła mediacji w tej sprawie. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

Mając na względzie, iż w pozwie żądano podwyższenia alimentów do kwoty po 900 zł miesięcznie, jak również podwyższenia alimentów do kwoty po 800 zł miesięcznie na małoletnią powódkę P. N. (2), Sąd zaś podwyższył alimenty na powoda P. N. (1) do kwoty po 800 zł miesięcznie, w pozostałej części oddalono powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., to jest nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego podwyższono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.